

NR. 4 2004

FREMAD!

DANMARKS KOMMUNISTISKE UNGDOMSFORBUND

STOP BESÆTTELSEN AF IRAK!

FRIHEDSKAMPEN | DEN IRAKISKE MODSTAND ER RETFÆRDIG | VORES UDDANNELSE ALLES VELFÆRD
BESÆTTELSEN | STOP NU! | FORBRUGERMAGT ELLER ARBEJDERMAGT | KAPITALISMENS KINA
AV - FOR ET VALG | 10 DAGE DER RYSTEDE VERDEN | DKU INFORMERER

FRIHEDSKÆMPERNE

fotos fra www.albasrah.net

USA er ved at lære en dyrtkøbt lektie: De er ikke verdens eneste supermagt!

Når et folk står samlet om en sag, når et folk forsvarer deres hjem, familie, frihed – så kan selv verdenshistoriens mægtigste militærapparat besejres.

Krigen om Irak er langt fra slut, og for hver dag der går, mister flere irakere deres hjem, familie og venner. Utalte tusinder er døde – der tales om 20-50.000 – endnu flere er invaliderede eller hjemløse, og de nye irakiske diktatorer har overtaget de gamles fængsler og torturkældre.

Irak er besat. Irak bløder.

Men Irak kæmper!

USA's arbejderbørn, der blev løjet i krig af en regering der sætter

olie højere end blod, betaler prisen for Bush & Co's arrogance. Alene i september måned blev de amerikanske tropper i Irak angrebet over 2.300 gange. De officielle tabstal lyder på over 1.000 døde og endnu flere tusinder invaliderede.

Frihedskæmperne har befriet adskillige byer over hele landet. Fallujah, med 250.000 indbyggere, Baquba (280.000), Ramadi (400.000), Najaf (500.000) og utallige mindre byer over hele landet. De kontrollerer områder i samtlige Iraks 18 provinser.

Mens sidste hånd bliver lagt på dette nummer af FREMAD!, kæmpes der om Samara. Modstanden er så voldsom, at amerikanerne har lukket for vand og elektricitet for at knække befolkningen – men Samara's 200.000 indbyggere kæmper videre.

I hovedstaden Baghdad (5,6 mio.) mister amerikanerne kontrollen med større og større områder. Alle baser i byen bombarderes dag-

ligt, og bydelen Al Thawra (Sadr city) med mere end 2 mio. indbyggere, er næsten fuldstændigt under frihedskæmpernes kontrol.

I det sydlige Irak, hvor bl.a. de danske og britiske soldater er stationeret, er frihedskæmperne også gået i offensiven. Basrah med over 1 mio. indbyggere, glider mere og mere ud af besætternes kontrol.

Det kræver mod at kæmpe for sin frihed når besætterne har tanks, bombefly og satellitovervågning. Iraks frihedskæmpere fortjener al den støtte vi kan give dem, og så længe danske tropper deltager i besættelsen af deres land, er det oplagt at starte herhjemme.

Kravene er simple nok:

**De danske tropper hjem nu!
Brug penge på bøger –
ikke på bomber!**

Så det er bare med at komme i gang.

Befolkningstal fra

<http://www.globalsecurity.org>

DEN IRAKISKE MODSTAND ER RETFÆRDIG

Den ene af de nyligt løsladte to kvindelige italienske gidsler i Irak, Simona Torretti, siger, at de irakiske guerillaer fører en retfærdig kamp mod de amerikansk-ledte styrker og den irakiske 'marionetregering'.

Hun opfordrede også Silvio Berlusconi-regeringen til at trække de italienske tropper hjem fra Irak.

- *Det sagde jeg før kidnapningen og jeg gentager det i dag,* sagde Torretti i et interview offentliggjort i den italienske avis Corriere della Sera den 1. oktober.

- *Man må skelne mellem terrorisme og modstand. Guerillakrigen er retfærdig, men jeg er modstander af kidnapningen af civile.*

Torretta og hendes kollega Simona Pari, begge 29, blev løsladt tirsdag, tre uger efter de var blevet bortført fra deres kontor i Bagdad.

Simona Toretta betegner Allawistyreret som 'en marionetregering i amerikanernes hænder' og konstaterer, at de planlagte valg i januar ikke er legitime:

- *Under min tilfangetagelse ... er jeg kommet til den konklusion, at det vil tage årtier for at få Irak på fode igen,* siger hun.

Torretta boede i Irak både før, under og efter den amerikansk-ledte invasion. Hun siger, at hun ønsker at vende tilbage til landet trods sine prøvelser - men ikke så længe der er amerikanske tropper: - *Jeg må vente indtil den amerikanske besættelse er ophørt,* sagde hun.

Den italienske premierminister Berlusconi har afvist vedholdende rapporter om, at hans regering har betalt en løsesum på op til en million \$ for frigivelsen af de to kvinder.

Torretta siger, at hun ikke er klar over, hvorvidt der blev betalt en løsesum eller ej:

- *Hvis der blev betalt løsepenge, er jeg meget ked af det. Men jeg kender intet dertil ... jeg tror at (kidnapperne) var en meget politisk religiøs gruppe, og at de til slut blev overbevist om, at vi ikke var fjender.*

Lederen af italiensk Røde Kors Maurizio Scelli, som spillede en rolle ved løsladelsen af de to kvinder, har bestemt afvist, at der blev betalt løsepenge.

På en pressekonference i Rom tilføjede hun, at kidnapperne bad om deres tilgivelse, da de forstod at de var i Irak for at hjælpe de lokale irakere.

- *Forholdet blev forbedret. De tjekkede hvem vi var. De gav os håndklæder og sæbe og bøger om islam, og fik os til at læse Koranen.*

- *Vores behandling var privilegeret, måske hjalp det at vi er kvinder,* sagde Toretta.

Hele Italien fulgte med i kidnapningen. De italienske kvinder arbej-

dede for en humanitær gruppe - Bridge to Baghdad (Bro til Bagdad) - som har været aktiv i Irak siden den første Golfkrig i 1991. To irakere fra den samme gruppe blev også løsladt i tirsdags, hvor de to Simona'er blev fløjet til Italien i et militærfly.

Mindre end en uge før deres løsladelse hævdede to arabiske hjemmesider, at de var blevet henrettet.

Berlusconi har ikke kommenteret Simona Toretta's vurderinger eller hendes krav om italiensk tilbagetrækning, som også under kidnapningen blev fremført massivt af den store italienske antikrigsbevægelse.

Men Federico Bricolo, et medlem af det ekstreme højreparti Liga Nord, der indgår i regeringen, erklærede:

- *Det er skammeligt at se de to Simona'er udnytte deres berømt-hed politisk og kræve ... tilbagetrækning af tropperne.*

Mindst 17 italienske soldater er døde i Irak.

VORES UDDANNELSE - ALLES VELFÆRD

På bare tre år er uddannelsessystemet i Danmark blevet beskåret med 1396 millioner kroner, hvis kvaliteten skulle have været den samme som dengang. Det svarer til, at en elev, lærling eller studerende gennemsnitligt er blevet 1200 mindre værd om året.

Den 22. september samledes 2500 elever, lærlinge og studerende fra hele landet og krævede nedskæringsstop til fordel for investeringsstart.

Ungdommen har formuleret

deres krav direkte til Folketinget:

Stop alle nedskæringerne –
Start investeringerne

Max 28 i klassern

Praktikplads til alle

Elever og studerende under
arbejdsmiljøloven

Fjern al brugerbetaling

Uddannelse er garantien for
fortsat velfærd. Elever og studerende
har ikke kun opstillet krav om
bedre forhold for deres egen skyld,
-men for fremtidens velfærdssam-

funds skyld. Uddannelse er
Danmarks eneste råstof og en ned-
prioritering af uddannelse betyder
på langt sigt en underminering af
det samfund, der bakkedes op af alle.

Derfor kræver elever og stude-
rende god og gratis uddannelse.

Den 5. oktober lægger ungdom-
men handling bag kravene - og på
Folketingets åbningsdag samles
titusinder af elever og studerende
til kamp for bedre vilkår.

STØT UNGDOMMEN: STOP NU!

BESÆTTELSEN AF ØB.

Tidlig onsdag morgen d. 29. september, mødes nogle elever fra Østre borgerdyd gymnasium, på skolen, for at gøre klar til besættelsen senere samme dag. Undervisningen blev aflyst og lærerne nægtet adgang.

De går i gang med at lave ban-
nere, og finder frem til at der skal
stå bl.a. 'Ø. B. mod nedskæringer'
og 'Ulla Tørnæs sucks'. Mens et
band øver på deres selv komponere-
ret nedskæringssang.

Skolens rektor tager aktionen
relativt roligt, han mener eleverne
kan lære noget om organisering og
demokrati.

Deres mål med aktionen, er at
skabe debat. Forhåbentligt kunne
det være at uddannelsesområdet
blev et vigtigt tema til næste folke-
tingsvalg. De vil have dem til at prio-
ritere god og gratis undervisning.

En del af Østre borgerdyds ele-
ver, tager ud på forskellige skoler
og holder foredrag. Både onsdag

og torsdag.

Torsdag aften står programmet
på evaluering og film i salen, samt
overnatning og selvfølgelig en
masse øl.

De er helt færdige omkring kl.
14, fredag eftermiddag. Alt gik som
det skulle. Banneret 'Ø.B. mod ned-
skæringer' og en plakat, fra stop nu
bliver efterladt og eleverne tager
hjem, for at komme i bad og sove
igennem.

-Sonja G

Tag din skole før
Ulla gør det!!!

www.sig-stop.nu

STOP NU!

Uddannelsesverdenen har længe været ramt af nedskæringer, og gang på gang har vi protesteret. –Vores protester har aldrig været spildte.

Når der på STOP NU-konferencen blev besluttet en fælles aktionsdag d. 5. oktober er det fordi, det ikke kun er enkelte grupper eller enkelte uddannelsesinstitutioner, der har været ramt af besparelser – men derimod alle, der har grund til at protestere.

De sidste års protester på forskellige områder har vist at det nytter noget at demonstrere. På trods af stigende klassekvotienter i nogle amter og øget brugerbetaling i andre, har aktioner og protester båret frugt. For eksempel trak politikerne forslaget om lukning af Fjerritslev Gymnasium tilbage, eleverne i Københavns kommune blev lovet et loft på klassekvotienten på 28 elever og Vestsjællands amt fik sat en stopper for ideen om brugerbetaling. Alt sammen er det eksempler på konkrete resultater af 40.000 gymnasieelevers protest sidste efterår. Således har man set eksempler fra mange forskellige områder – og et er sikker, ligegyldigt hvem, hvor hvornår disse aktioner har fundet sted: Det er vores mest direkte billet til pressen, den "offentlige mening" og befolkningen som helhed. Logikken må være, at vi får desto mere politisk slagkraft, når vi i år samler elever og studerende fra samtlige landets uddannelser. Vi er en gruppe, der ikke kan ignoreres, -fordi vi står sammen – og viser, at vi er de mange!

Politikerne og befolkningen så på grund af den store mediebevågenhed omkring STOP NU-konferencen ved selvsyn, at vi elever og studerende tager til genmæle, når vi bliver trådt på. Allerede nu har vi markeret vores utilfredshed, og det betyder, at beslutningstagerne ikke kan ignorere os. Det betyder at vores protester d. 5. oktober vil blive taget seriøst.

Det har i mange år primært været gymnasieeleverne, der har været ude at protestere og derfor er gymnasierne også dem, der har undgået flest forringelser. Dén tendens går igen på hele området – de, der har været mest passive, er også dem, der bliver ramt først af sparekniven!

Det er derfor, vi nu samler hele uddannelsessystemet til fælles kamp – og derfor, vi denne gang ikke kan undgå at blive ikke bare hørt – men også lyttet til.

Samarbejdet imellem hele elev- og studenterbevægelsen og de ungdomsfaglige organisationer vil have den effekt, at vores krav vil stå så tydeligt som aldrig nogensinde før. Vi står sammen om en opprioritering af uddannelsessystemet som en investering i fremtiden – og viser derved at vi ikke blot er forælede og egoistiske unge, men tværtimod en ansvarlig ungdom, der forlanger, at vi også i fremtiden skal være i stand til at tage vare på det samfund, der bakkes op af hele befolkningen.

Undervisningsnedlæggelser, skolebesættelser, aktioner og demonstrationer er alt sammen midler vi bruger for at blive hørt. Det er umuligt for os unge at påvirke beslutningstagerne med økonomisk pres eller andre forhandlingsmetoder, som mange andre grupper i samfundet måtte benytte sig af, men vores styrke ligger til i vores sammenhold.

Hvis vi vil være dem der sætter dagsordenen for vores egen hverdag, og hvis vi vil ligge pres på politikerne, så nytter det ikke noget at vi læner os tilbage og venter på at blive inviteret til møder i undervisningsministeriet. Vi bliver nødt til at stå sammen og råbe højt, ellers bliver vi ikke hørt!

Jo mere vi markerer os i pressen og overfor befolkningen – jo større bliver vores muligheder for indflydelse.

Vi kan ikke love hinanden, at vi stopper forringelserne og besparelserne, men vi kan love hinanden, at vi fortsat vil sige nej, hver eneste gang det bliver forsøgt at forringe vores hverdag – og udhule grundlaget for velfærden.

Vores uddannelse er alles velfærd – STOP NU!

FORBRUGERMAGT E

"I try to figure out which kind of china [porcelæn] that defines me as a person" siger hovedpersonen i en af hvor tids mest omtalte og roste film, Fight Club.

Som film betragtet er Fight Club et udtryk for den moderne forbrugskultur hvor det er produkterne eller forestillingen om hvilket slags menneske produkterne kan skabe, der er altafgørende.

Det er det individuelle forbrugsvalg der skaber identitet.

Det gør i vores samfund en forskel om man drikker coca cola, spiser økologisk, går i designertøj eller drikker max havelar kaffe.

Åbenlyst er det, at valgmulighederne begrænses stærkt, hvis de økonomiske midler begrænses. Alle de millioner af mennesker uden midler at vælge med lider ikke alene under økonomisk fattigdom men også den identitetsløshed de manglende valg medfører.

Mindre iøjnefaldende er det måske at hele forbrugsbølgen heller ikke gør mennesker med masser af økonomiske midler lykkelige. Reklamer, TV-shows, film etc. fortæller hele tiden hvad det nye og bedre produkt er. Det drejer sig om at bruge og smide væk så hurtigt som muligt så firmaerne kan sælge nye produkter i stadigt stigende tempo. Begæret efter nye ting der kan definere dig som en ny person er konstant og aldrig tilfredsstillt. Derfor opnår man aldrig tilfredshed eller afklarethed, kun den konstante jagt

på flere varer og bedre identitet.

Politiske forbrugere - og hvorfor det ikke virker!

Samme forestilling om de frie forbrugsvalg har også skabt hvor tids hellige "politiske forbruger". En forbruger der bruger penge ud fra etiske holdninger og politisk overbevisning. Det er typisk en der køber ind i "lokale butikker", drikker mekka cola frem for coca cola og boykotter fransk vin eller israelske produkter alt efter den politiske trend.

Troen på at verden kan ændres til det bedre gennem at købe de helt rigtige varer ligger fint i tråd med hele "branding" konceptet. I dag går mange unge rundt med T-shirts hvor på der er trykt "no logo". Gennem et nyt logo tager man afstand fra logokulturen hvor mærket (brandet) definerer varen. moral er godt, dobbeltmoral dobbelt så godt?

Hellere sige no *fucking* logo og glemme alt om T-shirts og i stedet føre de nødvendige politiske kampe der skal føres mod multinationale firmaer og brands.

Problemerne ved disse politiske forbrugsstrategier er mange. For det første virker det ikke! Bl.a. af den åbenlyse grund at man ikke kan forbruge "etisk".

For at et firma skal overleve konkurrencen i et kapitalistisk økonomisk system må og skal profithensynet være det vigtigste. Ikke fordi profithensyn hænger sammen med etik men fordi firmaet ellers ikke ville overleve. Mener man fx at børnearbejde er forkasteligt står det i modstrid

... og

med ethvert firmas ønske om profit så længe det er den billigste tilgængelige arbejdskraft.

Som forbruger er det muligt at vælge ikke at købe produkter fra de firmaer man ved benytter sig af børnearbejdere. Dette er problematisk af to grunde. For det første fordi at det er næsten umuligt at gennemskue den moderne markedsstruktur (børnearbejde er et led i næsten enhver produktion i dag pga. de store antal "mellemløbere"). For det andet fordi at "politisk korrekte" produkter er væsentlig dyrere end tilsvarende produkter og man derved udelukker de fattigste forbrugere som etiske forbrugere.

I denne terminologi er etik og politik åbenbart de riges ret.

ER ARBEJDERMAGT ?

ge flere ...

Et andet væsentligt problem ved det politiske forbrug er den indirekte legitimation af identifikationen af mennesket som forbruger frem for alt.

Når man går ud og proklamerer at økologisk mælk fra et lille mejeri skal drikkes frem for coca cola siger man god for hele tankegangen omkring at forbrug er det, der styrer samfundet og skaber identiteten. Samtidig sætter man også andre faktorer som indkomst, klasse, ideologi, humor, medmenneskelighed osv. osv. ud af kraft. Hvis man vedkender sig tanken om at det politiske forbrug kan gøre en væsentlig forskel i et system som vores, afskriver man den menneskelighed der ikke er dikteret af reklamer og trends.

Desuden afskriver man alle radikale politiske holdninger der ikke bekender sig til den kapitalistiske økonomi.

Man sikrer sig samtidigt et cementeret klassesamfund, hvor de der ikke er i stand til at forbruge som deres politiske overbevisning byder dem, ikke kan agere politisk.

Summa summarum er at politisk forbrug både tilslører den faktiske virkelighed og hindrer mennesket i at gøre endeligt op med et menneskefjendsk kapitalistisk system.

Magten kan tages tilbage

Vender vi for et kort øjeblik tilbage til vores plagede hovedperson i Fight Club vil vi hurtigt se at der ikke er nogen slags porcelæn der definerer ham som menneske. Hans lidelse forløses af mennesker tæt på døden der lytter til ham og gennem et organiseret oprør mod det samfund der har frataget ham menneskeligheden. Han forsøger alle de ting der tidligere har defineret hans identitet og finder sig selv i samværet med andre mennesker. I et kollektiv der flytter grænserne i samfundet og i bogstaveligste forstand pisser på overklassen. Han kæmper en kamp mod kapitalismen som han kun kan vinde. Også på et tidspunkt hvor han selv tvivler.

Det eneste der virkelig kan stoppe en produktion er producenterne. Nedlægger undertrykte arbejdere arbejdet på en fabrik står man med et reelt problem. Mener man at det er forkasteligt at coca cola snigmyrder fagforeningsledere i Columbia kan man ramme dem på pengepung-

en ved at nedlægge produktionen. Ikke ved at propagandere for at man bliver et bedre menneske ved ikke at drikke det.

Vælger vi den linje der hedder: lad os forbruge korrekt, etisk eller politisk underkaster vi os altså i alle henseender markedets ønsker.

Vælger vi derimod at se virkeligheden i øjnene og ikke tro på løggen om det klasseløse kapitalistiske samfund hvor enhver er sin egen lykkes smed kan vi ændre på tingenes tilstand. For der er metoder med hvilke vi kan hindre uretfærdigheder. Krævede en samlet dansk arbejderklasse fx produkter lavet af børnearbejdere forbudt ville man se resultater. Det ville ikke være en mulighed at købe den slags produkter. Politikken ville vende tilbage til mennesket og ikke længere være styret af markedet.

Og en dag ville alle dem der ønsker en bedre og mere retfærdig verden kunne stille sig op og fællesskab kræve en anden samfundsorden hvor det ikke er om man køber coca cola eller pepsi der definerer dig som menneske.

Hvor den menneskelige identitet ikke skabes af hvilket tøjmærke du køber eller hvor store siliconebryster du har råd til. Et samfund der ikke bygger på menneskefjendsk aggression og profithensyn.

Et socialistisk samfund hvor mennesket træder i forgrunden! -Cath

¹ For dokumentation læs "Naomi Klein: No Logo"

KAPITALI\$MENS KINA

Denne fortælling er ikke historien om kommunistiske Kina der overlever i den barbariske kapitalistiske verden. Det er derimod et lille øjeblikks billede af Kina i dag. Og det er ikke kommunisme man oplever i Kina – det er tværtimod den gammelmedaws kapitalisme.

I maj måned var jeg på studietur i Kina. Dette kæmpe land, der rummer over en milliard indbyggere har også en kultur og en historie, der går mange tusinder år tilbage i tiden. Dragernes land er stadig levende.

Jeg landede i Beijings lufthavn sammen med resten af mit hold. Som en flok japanske turister der tager den hurtige pakke "se Europa på en uge", blev vi fra lufthavnen gennet ind i en bus og kørt direkte til Marco Polo broen. Broen er opkaldt efter den berømte italienske opda-

gelsesrejsende Marco Polo der beskrev broen i sine erindringer. I 1937 blev broen igen berømt, da kampe mellem den kinesiske regering og japanske tropper fandt sted netop her. Det var denne krig mellem Japan og Kina, der til sidst førte til at Kina blev betragtet som en af de allierede i kampen mod fascismen og derfor blev permanent medlem af FN's sikkerhedsråd.

Tilbage til nutiden, til dagens Kina.

Hotellet vi boede på var faktisk ganske udmærket og havde en attraktion som kun var til stede om aftenen og natten. For her blev hotellet fyldt om med unge piger, som man kunne få med sig ind i et rum hvor man kunne synge karaoke. De unge piger skulle selvfølgelig hjælpe på humøret og drikkeglæden. Tja... det er jo arbejde til ung-

dommen og penge til hotellet. Og som den kinesiske leder efter Mao's død Deng Xiaoping, sagde i 1978 "det er ærefuldt at blive rig", og det er lige præcis hvad nogle få mennesker i Kina oplever lige nu, at blive rige mens mange er fattige.

Men jeg kom da heldigvis også videre end blot hotellet. Kina har mange smukke steder og Beijing rummer på en del seværdigheder, byen der er lige så stor som Sjælland med over 10 millioner indbyggere rummer også den forbudte by. Det er Kejserens gamle bolig, hvor kun han, hæren hans konkubiner og en enkelt embedsmand i ny og næ havde lov til at komme.

Beijing er en by i forandring, en by der gør sig klar til OL i 2008 og derfor bliver hele boligblokke revet ned så nye højhuse kan vokse frem. Man har i den forbindelse også lavet

"DET ER ÆREFULDT AT BLIVE RIG"

Deng Xiaoping - Kinas "kommunistiske" leder 1978-1987

moderne handlegader, men det skal nu siges at det er meget sjovere at gå i de kinesiske handlegader, hvor man på det nærmeste bliver skældt ud hvis man ikke køber om noget og helt sikkert får et kursus i at prutte om prisen. Der er masser af gadehandlere og vi oplevede at mange af dem kunne bedre engelsk end vores guider. Men Beijing rummer også på store monumenter som den kinesiske mur, som jeg må indrømme var en helt fantastisk oplevelse. Det at kravle rundt oppe på den mur der skulle holde mongolerne borte. Og hvis ikke man er til historiske bygningsværker så skal man alligevel gøre sig selv den tjeneste at kravle en tur op på muren bare for den fantastiske udsigtskyld!. Det var så fed en oplevelse at jeg bagefter gik lige ned til den nærmeste turistbod for foden af muren og købte en T-shirt for 8 kr. hvorpå der stod "I climbed the great wall" (jeg kravlede på den kinesiske mur). Et godt råd lad være med at købe den hos de forhandlere der står på selve muren, de forlanger mindst det dobbelte.

Mao Zedong

Eftersom vi var på en arrangeret tur kunne vi selvfølgelig ikke helt slippe for statsautoriseret lir. Så derfor oplevede vi både hvordan man

købte perler (øh jeg mener lavede..., det var noget med Østers) og hvordan man lavede jadesten. Her var vi så heldige at se tre arbejdere i et glasbur, der formede stenene, smukt arbejde håndværksmæssigt arbejde... og meget dyrt.

Men det mest kiksede var nok da vi skulle se en mønsterlandsby. Landsbyen var rimelig ny og beboerne vi besøgte fik penge for at tage imod turister med jævne mellemrum. Vi så en kinesisk dagligstue og som bonus en gammel dame, der røg pibe, men hele situationen var temmelig akavet, og det var ikke en særlig behagelig oplevelse.

Kinas økonomi drøner derudaf. Prognoser fortæller os at den kinesiske økonomi i 2010 vil have overhalet både den europæiske og amerikanske. Man kan opleve de omvæltninger der finder sted lige nu bare ved at bevæge sig rundt i Beijing, eller en af de mange andre byer ude ved kysten, men bevæger man sig ind i landet viser det sig at udviklingen og de økonomiske fremskridt halter gevaldigt bagefter. Selv de ærefulde rige er fattige dér, som et kinesiske ordsprog kunne lyde. Sandheden er at udviklingen mod kapitalistisk markedsøkonomi har været i fuld gang de sidste 15 år. For nogle år siden var der også en uddannelsesreform, der medførte at man nu skulle betale penge for at gå på universitet. Og det er mange penge det drejer sig om, ikke blot småpenge som den brugerbetaling vi kender til i Danmark, men så mange penge at det kan være svært (eller umuligt) for de studerende at skaffe pengene hvis ikke familien har råd til at betale. Vi snakkede noget tid med nogle studerende fra Beijings universitet og der er ingen tvivl om at en del af dem var frustrerede over tingenes

tilstand. Men de mente nu ikke at Kina var værre end andre lande, og det har de sikkert ret i.

Alt i alt var studieturen en fantastisk lærerig tur. Jeg fik lidt kinesisk kultur og historie med hjem, men først og fremmest blev jeg helt klar over en ting. Kina er kapitalistisk, der er ikke mange rester

Deng Xiaoping

tilbage af det Kina man forsøgte at opbygge efter den sejrige revolution i 1949. Med hastige skridt bevæger Kina sig ud i kampen for at blive den største og stærkeste kapitalistiske magt. Det har indtil nu kostet millioner af jobs, familiers økonomiske ruin, mens et lille mindretal er blevet rige, de fleste af dem har forbindelser langt ind i kommunistpartiets rækker – det er der ikke noget kommunisme ved!

Men på trods af at der findes både tiggere og småsvindlere (hvor kan man ikke finde det?) så er Kina en stor oplevelse, der helt sikkert kan anbefales til alle jer oplevelses-hungrende folk derude. *-Dimi*

AV - FOR ET "VALG"

- DET LUGTER ALLEREDE AF PIS!

Fogh-regeringen har kastet Danmark ind i Irak-krigen, angrebet sociale rettigheder, skåret på uddannelserne, diskrimineret flygtninge og indvandrere, udsultet sundhedssystemet... listen over angreb, overgreb og forbrydelser er lang.

"Vælt regeringen" lyder kravet fra flere og flere. Et krav som DKU helhjertet an bakke op om. Det er ikke ordene der skiller kommunisterne fra socialdemokratiet, enhedslisten, folkesocialisterne og hvad de ellers kalder sig – det er indholdet. Når de siger "vælt regeringen" er det ikke for at skille sig af med en forbandet reaktionær bande – men for at sætte sig selv på tronen. Når regeringen hedder Lykketoft og ikke Fogh, ja så bliver alting godt loves det, og (næsten) hele venstrefløjen danser af glad optimisme.

Hov... vent nu lidt! Det var jo under en socialdemokratisk statsminister flygtninge første gang blev spist (med nød og næppe) af med en diskriminerende lav "starthjælp", det var under en socialdemokratisk regering at uddannelsessystemet blev sultet så meget at tusindvis protesterede i "NU ER DET NOK!" kampagnen, det var under en socialdemokratisk regering formueskatten blev fjernet – så dem med rigtigt meget ikke skulle bebyrdes med at hjælpe dem med næsten ingenting...

Lykketoft og hans vener i tinget

støtter pænt den fortsatte (ulovlige) besættelse af Irak.

De siger vi skal have en "ansvarlig" og "fremtidssikret" velfærdsstat – og midlet er afskaffelse af velfærd for alle dem der har mest behov. "Ældrebyrden" ... hvad er det for et menneskesyn at de ældre er en byrde for samfundet? Mine bedsteforældre er sgu for pæne til at brokke sig – de sidder derhjemme og siger undskyld og bøjer nakken. Jeg siger at de – ligesom "de fremmede", de unge, dem under uddan-

nelse, dem der knokler på arbejdet, dem der kæmper for at give deres børn en ordentlig start på livet, dem for hvem tingene bare ikke lykkes og dem der er i den forkerte ende af Danmarks kanoner – har ret til et ordentligt liv med respekt for det de kan.

En lille håndfuld af folk har skovlet penge ind, både under

Venstremanden Fogh og Socialdemokraten Nyrup. De kan helt bogstaveligt begrave Danmark i penge – tjent på deres ansattes arbejde – men det er dem der får skattelettelser, dem der uantastet kan snyde i skat (bare et par mia. af gangen), dem der kan gøre børnehaver, skoler, hospitaler og busser til indbringende forretning i stedet for velfærd.

At vælte en reaktionær regering kan være et godt skridt fremad, men hvis man vrager den ene for den anden er det som at pisse i bukserne for at få varmen – det bliver hurtigt koldt igen.

Men problemet er sådan set hverken venstre eller socialdemokratiet. Problemet er et system der reducerer demokratiet til et valg mellem to onder.

Så længe lovene bliver godkendt af Mærsk McKinney Møller, så længe magten er gemt i Danske Banks direktionslokaler, så længe samfundet er bygget op omkring det ene formål, at dem der har mange penge skal have endnu flere – så længe pisser vi i bukserne hvert fjerde år. Så skift bukser – kapitalismen er ligeså forældet i dag, som enevælden var det for hundrede år siden. Valget skal ikke stå mellem hvilket ansigt kapitalismen skal have, men mellem kapitalisme og socialisme.

10 DAGE DER RYSTEDE VERDEN!

Titel: Ti dage der rystede verden

Forfatter: John Reed

Antal sider: 296

John Reed

Bogen beskriver situationen op til, under og efter oktoberrevolutionen i Rusland 1917. John Reed som var Amerikansk kommunist, følger Oktoberrevolutionen fra alle vinkler. Både Kosakkernes, de socialrevolutionære, Mensjevikkernes, Kadetterne, Bolsjevikkernes og mange andre personers meninger og indgangsvinkler til oktoberrevo-

lutionen bliver skildret, og dog er man ikke et sekund i tvivl om hvem "de gode" i bogen er. Bogen er utrolig spændende og medrivende. Tit løber det en koldt ned af ryggen, vel og mærke af glæde!

Bogen indeholder en oversigt over politiske partier, grupperinger, andre organisationer, centralkomiteer og bestyrelser. Proklamationer, løbesedler, plakater og avisudklip fra alle de forskellige grupper. Interviews og sidst men ikke mindst, øjensvidneskildring af kampe, møder og dagligdagen i Rusland.

Lenin skrev om bogen:

"Det er med den største interesse og usvækket opmærksomhed, jeg har læst John Reeds bog 'Ti dage der rystede verden'. Jeg anbefaler den uforbeholdent til arbejderne i hele verden. Her er en bog, som jeg gerne ville se udgivet i millioner af eksemplarer og oversat til alle sprog. Den giver en sandfærdig og overordentlig levende frem-

stilling af begivenheder, der er betydningsfulde for forståelsen af, hvad den proletariske revolution og proletariatets diktatur virkelig er. Disse problemer diskuteres vidt og bredt, men før man kan godkende eller forkaste disse ideer, må man forstå den fulde betydning af dem. John Reeds bog vil utvivlsomt bidrage til at klarlægge dette problem, som er fundamentet for den internationale arbejderbevægelse."

Nikolaj Lenin
(Vladimir Iljitj Uljanov) 1919

Min bedømmelse: 5/5

-Molotov

DKU's organisatoriske seminar-

-Lær at lave politik!

Vil du lære at lave en løbeseddel, at diskutere politik, at agitere for din sag, så er DKU's organisatoriske seminar lige noget for dig!

Vi ser nemlig nærmere på emnerne Layout, debat og organisering på vores seminar d. 29-31 oktober. Seminaret foregår lige uden for Århus og der er fællestransport fra København og Odense.

Hvis du er interesseret så se bagsiden for yderligere information om DKU!

WWW.OKTOBERNET.DK
PÅ KULTURKAMPENS SIDE

dku@dku99.dk

WANTED

For robbery of: 1396 mio. kr.

**Reward:
God og gratis uddannelse**

www.sig-stop.nu

Udgives af DKU

Landskontor/København

*c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S
Tlf: 35 43 49 50
Mobil: 60 80 96 96
Fax: 35 43 49 59*

Odense

*c/o Oktober Bogbutik
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83*

Århus

*c/o Oktober bogbutik
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Tlf: 86 18 40 06*

Ansvarshavende redaktør:

K. Dalgaard

ISSN 1398-3741

e-mail: dku@dku99.dk - www.dku99.dk